

nansudvalgets Medlemmer deltog i, og som i ethvert Fald samtlige Finansudvalgets Medlemmer overværede, saa her er ikke Tale om, at dette Forslag kunde have været stillet tidligere, og heller ikke, at det skulde være blevet til i Hastværk, uden grundig Overvejelse og omhyggelig Drøftelse.

Det ærede Medlem for Skjoldeløv siger fremdeles, at der ved dette Forslag ikke tilsikres de lavest lønnede Skolelærere noget Lønningstillæg. Ja, jeg ved ikke, hvordan vi egentlig bedre skulde finde en Regel, efter hvilken de Skolelærere, som virkelig ere i Trang, kunne faa et Lønningstillæg end ved at overlade det til Kommunalbestyrelserne, som ere fordelte hele Landet over, og som have nøje Kendskab til Skolelærernes Forhold, at bestemme hvilke Lærere der skulle have Dyrtidstillæg, og hvilke ikke. Forholdet kan meget godt være dette, at der kan være en enkelt af de lavest lønnede Lærere, som ikke trænger saa haardt til Dyrtidstillæg som en anden Lærer, der har en lille Smule højere Løn. Hvis vi tænke os, at der er en ung, ugift Lærer, som har en Løn, der er et Par Hundrede Kr. lavere end en gift Lærer, der sidder med en stor Familie og maaske med Sygdom i Familien, saa kan det godt være, at Kommunalbestyrelsen vilde skønne, at det var den sidstnævnte Lærer, skønt han ikke har lavest Løn, som trængte haardest til at faa Dyrtidstillæg. Jeg tror ikke, man paa nogen Maade skulde kunne finde nogen, der virkelig var mere kompetent til at bedømme, om en Lærer trængte til Dyrtidstillæg, eller nogen, om hvem man kunde vente, at de med større Samvittighedsfuldhed vilde udøve dette Skøn end netop Kommunalbestyrelserne. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) her, som saa ofte, har været særdeles heldig med det Fund, han har gjort, da han henstillede til Finansudvalgets Medlemmer at enes om den Formulering af det foreliggende Forslag, som samlede tre Partier i Finansudvalget om sig.

Det ærede Medlem for Skjoldeløv sagde, at ved dette Forslags Gennemførelse vilde vi ikke komme et eneste Hanefjed fremad i denne Sag. Naar det ærede Medlem mente dette, maa han altsaa mene, at Kommunalbestyrelserne her i Landet ere af en saadan Beskaffenhed, at de ikke i noget Tilfælde vilde komme de nødlidende Lærere til Hjælp, naar dette Forslag gennemføres. Det, maa jeg sige, er det haardeste Angreb, jeg nogen Sinde har hørt er

blevet rettet mod Kommunalbestyrelserne i Danmark. Jeg forstaa derfor meget vel, at et Medlem af en stor Kommunalbestyrelse i Danmark, nemlig det ærede Medlem for Aarhus, der sidder foran mig (Sabroe), straks tog Ordet for at protestere mod et saa uhjemlet Angreb.

Jeg ønsker endnu blot at gøre en afsluttende Bemærkning. Som allerede det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har gjort opmærksom paa, lovede Trafikministeren, eller i ethvert Fald Ordføreren for Flertallet, den Gang vi havde Huslejetillægene til Forhandling her, at naar der blev gennemført en Lov om Lønforhøjelse til alle disse Funktionærer indenfor Jernbane-, Post- og Toldetaten, skulde denne Lov faa tilbagevirkende Kraft. Og der gaar et almindeligt Rygte her i Rigsdagen om, at den højtærede Finansminister skal have afgivet et Slags Løfte — jeg tror ogsaa, det blev nævnt i Finansudvalget af dette Udvalgs Formand — om, at naar der ad Aare blev gennemført en Lov, som ogsaa forhøjer Lønningerne for Udenrigsministeriets Embedsmænd, som jo ikke ere med paa den almindelige Lønningslov for Kancelliets Embedsmænd i Aar, skal den Lov faa tilbagevirkende Kraft. Men naar vi nu allerede ere saa stærkt inde paa dette at give Lønningslove tilbagevirkende Kraft, vil jeg henstille til den højtærede Kultusminister og Ordføreren for Flertallet her, om de saa ikke ogsaa ville afgive det Løfte, hvis den Veksel, som de trække paa Fremtiden, bliver indfriet, og hvis der til næste Aar bliver gennemført en Lov om Lønningsforhøjelse for Folkeskolelærerne, at da ogsaa denne Lov faar tilbagevirkende Kraft. Det er ikke mere end rimeligt, at dette sker, hvis det Forslag, som vi her have tilladt os at opstille, skulde blive forkastet —; men jeg vil dog i det længste vægre mig ved at tro, at dette skulde finde Sted. Thi det er et stærkt Stykke, at vi i Fjor forhøjede Lønningerne for Officererne og i Aar for Kancelliets Embedsmænd, og det saaledes, at uagtet der mellem disse var Folk, der ved Siden af deres Lønning oppebare saadant noget som 3,600 Kr., ja, for enkeltes Vedkommende endnu mere, fik de dog deres Embedslønning forhøjet, uden i mindste Maade at faa deres Arbejdsfunktioner forandrede, medens man derefter nægter de daarligt lønnede Folkeskolelærere her i Landet at faa Dyrtidstillæg, skønt Staten blot skal betale det halve af det, som Kommunalbestyrelserne finde, de bør have i Dyrtids-